

7.

Sàigòn, thứ Tư 31/10/1979

Đan lại đến. Trong quán rượu ngang hông rạp hát Đại Đồng, chúng tôi vẫn nói với nhau những lời lịch sự xa lạ. Tôi nghĩ đến Nguyễn của thời gian tháng 11/1975, liên kết hình ảnh Nguyễn với Đan của hôm nay qua vai trò Giang Châu Tư Mã ngồi nghe nổi lòng Tì Bà Nữ với thái độ trang trọng thân tình. Đột nhiên Đan nói:

"Em à, nếu có một lúc nào anh yêu em, một lúc nào anh nâng mặt em lên mà hôn vào đôi môi thì anh biết từ khi ấy trở đi, anh sẽ khổ ghê lắm."

Tôi ngẩng nhìn Đan, nghe ngạc nhiên vì lần đầu anh gọi tôi là "em". Lại cũng xao động khi lần thứ nhất anh tỏ bày tâm tình thật.

Bấy lâu vẫn biết một điều rằng, trước mặt tôi, không người đàn ông nhiều tình cảm nào lại không thấy lòng chùng lại; nhưng chiều nay vẫn không ngờ tình cảm Đan đi nhanh đến vậy. Tôi ngược nhìn anh để cảm nhận hầu như anh đang cố trốn chạy nội tâm một điều gì đó. Và ngay trong chính mình, tôi cũng đang loay hoay tự gỡ ra khỏi một mối giềng tình cảm đang có khuynh hướng cuộn lại.

Đan nhú mày:

"Không, em đừng lắc đầu với anh, đừng ngạo mạn với anh thêm nữa."

Sự đam mê hẳn rõ trên mặt Đan khiến tôi sợ. Sợ, bởi vì điều đó thật sự cũng "đang" có trong tôi về anh. Những tháng ngày đau khổ cũ còn in rõ nét trong trí, từng bước kinh hoàng vẫn còn ám ảnh hằng ngày giấc ngủ... Tôi sợ, như một đứa con nít dẫm phải chông gai nhiều bận nên sợ hãi ngay chính khu vườn êm ái của nó. Tuy nhiên tôi không tìm cách khước từ Đan (như đã nhiều lần từ khước đàn ông), mà một nửa tâm tư, tôi biết mình cũng đang sẵn sàng lao nhanh vào tình yêu thêm một lần này...

Trên con phố chính của thị xã Bình Dương trong xuất hát tối, chúng tôi đi bên nhau, ăn với nhau một khúc bánh mì. Đan hay mỉm cười với ánh mắt vui thú, gọi tôi là "*người đàn bà con nít*", lại cũng phân tích rằng tôi còn nhiều cái tham lam dễ thương của một đứa nhỏ quen được chiều chuộng. Điều này đúng bởi vì tôi thấy thoải mái hẳn trước Đan, mọi cá tính ngổ ngáo như được phô diễn mà chẳng cần phải kiêng dè người đàn ông bên cạnh. Nơi Đan có cái vẻ bảo bọc mạnh mẽ, nên lần đầu từ bốn năm nay, tôi đột nhiên thấy lòng chùng hẳn mọi đau khổ để ao ước nép vào cánh tay một người đàn ông, vào cánh tay anh...

□

